

ÖDF:s styrelse: Ordförande Thyra Lindström, kassör Åke Nordlund och sekreterare Carina Berglind.

Höstmöte på Bruksgodset. Deltagarna håller distans till varandra, dövblindtolkarna använder visir.

Tidig mötesplats för döva på 1920-talet.

DT besöker Örnsköldsviks Dövas Förening

Artikelserien Landet runt fortsätter. Den här gången hälsar Dövas Tidning på Höga kustens norra dövförening: den i Örnsköldsvik. I ett böljande landskap träffas medlemmarna för första gången sedan coronaviruset slog till i våras.

Thyra Lindström, ordförande för Örnsköldsviks Dövas Förening (ÖDF), guidar DT runt i staden eller Foppa-land som staden kallas efter hockeylegenden Peter "Foppa" Forsberg.

Först visar hon en före detta missionskyrka (Gupeds missionskyrka) på Nygatan 7. Innan dövföreningen grundades 1931, hade kyrkan fungerat som en mötesplats för döva redan 1921. Sedan tar hon DT till Örnsköldsviks stolthet: hockeyarenan Fjällräven Center.

Efter rundturen åker vi ut till landsbygden som är utmärkande för Höga kusten: böljande natur. Örnsköldsviks Dövas Förening har höstmöte på Bruksgodset i Banafjäl. Drygt 20 personer kommer inklusive tolkar och ledsagare. Det är föreningens första sammankomst efter det stora coronautbrottet i mars. Thyra Lindström gläds åt att se att medlemmarna samlas igen efter så lång tid.

På höstmötet tas upp vad som händer under resten av året och nästa år. Exempelvis ska Riksteaterns Tyst Teaters pjäs Romeo och Julia på Gullbacken visas i Härnösand med ett efterföljande seminarium. Kommunala tjänstemän och lokala politiker inbjuds till seminariet. Frågan som diskuteras är vikten av god äldreomsorg för döva. Thyra Lindström säger att det skulle vara bra om äldre döva kunde samlas på ett och samma äldreboende i exempelvis Härnösand istället för utspridda äldreboenden i Västernorrland som i dag.

– Frågan är otroligt viktig, säger hon.

En av deltagarna på höstmötet är Ejvor Lindquist, snart 96 år gammal, som fått skjuts av sin son till Bruksgodset. Hon bor på ett äldreboende i Örnsköldsvik. Om vad föreningen betyder för henne, svarar hon:

– Det är roligt och nyttigt att träffa och teckna med andra, bättre än att sitta ensam hemma, säger hon som varit mångårig aktiv i dövföreningens styrelse.

Bland de yngsta deltagarna på höstmötet är Anna Gidlund. Hon upptäckte ÖDF 2014/15 genom sin storasyster Emma som tipsade om dövföreningen. Storasytern jobbade som personlig assistent för personer med dövblindhet. Anna kände först bara till Härnösands Dövas Förening när hon flyttade hem från gymnasiet i Örebro. För henne är dövföreningen viktig – ett ställe där hon kan få möta andra teckenspråkiga. Hon önskar dock att dövföreningen träffas oftare på helger, det är svårare på vardagar när folk arbetar.

Thyra Lindström säger att dövföreningen försöker ordna aktiviteter på vardagar och helger för både pensionärer och yrkesverksamma. Just i år har corona satt käppar i hjulet och det har inte varit så mycket liv och rörelse i ÖDF. Förhoppningen är att kunna erbjuda olika händelser nästa år när coronakrisen ebbat ut, t.ex. föreläsningar och utflykter.

Thyra Lindström vill särskilt lyfta fram ÖDF:s sekreterare, Carina Berglind, diakon i Svenska kyrkan. Tack vare henne har Svenska kyrkan kunnat ordna två utflykter per år i samarbete med ÖDF. Även vårlunch och julgröt har arrangerats, något som medlemmarna uppskattat.

Dövföreningen har just nu drygt 15 medlemmar, en minskning med över 5 medlemmar från 2019:s nivå, delvis på grund av SDR:s krånglande medlemssystem. De flesta medlemmar är över 70 år gamla.

Thyra Lindström säger att framtiden länge har varit en stor fråga och att det hittills varit kämpigt varje år, bland annat med att få folk att ställa upp i styrelsen. Hon säger dock att föreningen inte ska ge upp i första taget. Nästa år fyller föreningen 90 år. Då är planen att ordna en festlighet i en mindre skala under coronasäkra former.

TEXT & FOTO: NICLAS MARTINSSON

Läs tidigare delar i Landet runt-serien på dovastidning.se